

Philadelphia Bijbel

Hoopvolle verhalen voor jou

Voorwoord

De Samaritaan was een man die hulp gaf.

Zo op het eerste gezicht zag hij er niet uit als iemand die zomaar iemand zou helpen.

Iemand die hij helemaal niet kende. Hij deed dat wel.

Hij hielp iemand, en het maakte niet uit of diegene groot of klein, jong of oud, wit of zwart was of in zijn leven geluk had of juist veel pech.

Voor Philadelphia is de barmhartige Samaritaan daarom een inspiratie. Een inspiratie om uit te kijken naar de ander, en de ander echt te zien.

We hebben namelijk allemaal in ons leven een barmhartige Samaritaan nodig, en soms kunnen we er zelf één zijn.

Soms krijg je van iemand een helpende hand, en soms kom je voor iemand op.

Het leven is leuk en spannend, en soms ook lastig en niet te begrijpen.

En er kunnen dingen gebeuren die echt pijn doen.

Het verhaal over de barmhartige Samaritaan staat op pagina 175.

Verhalen uit de Bijbel kunnen troosten. Verhalen uit de Bijbel kunnen de pijn verzachten.

Verhalen uit de Bijbel kunnen hoop geven. Of je jong of oud, arm of rijk, zwart of wit bent, juist veel geluk gehad hebt in je leven of bitter weinig.

Daarom hebben we de meest hoopvolle verhalen verzameld. Voor jou.

Deze verzameling verhalen is ontstaan doordat René Grotenhuis tijdens de eerste lockdown bijbelverhalen heeft herschreven en voorgelezen voor Hallo Thuis. Andere creatieve mensen hebben daar afbeeldingen bij gemaakt.

Wij zijn hen allen zeer dankbaar en delen dit graag met jou.

Inhoud

Voorwoord	3	Mopperen	61
De Schepping	7	Een gouden stier	64
Het begin	8	De 10 regels van God	67
De mens wil niet alleen zijn	11	Mozes is klaar	69
Adam en Eva	12	Ruth	71
Kaïn en Abel	15	Vluchten voor de honger	72
De ark van Noach	19	Ruth komt Boaz tegen	74
Noach krijgt een opdracht	20	Naomi maakt een plan	76
De boot	23	David	79
De regenboog	26	Saul wordt koning	80
Abraham	29	Koning Saul	82
Abram gaat op weg	30	David wordt de nieuwe koning	84
Een grote familie	33	David speelt muziek voor Saul	87
Sara moet lachen	34	David bij de soldaten	89
Kan Abraham God vertrouwen?	37	David wint van Goliath	91
Jozef	39	David en Jonathan	93
Jozef droomt	40	Saul wil David doden	95
Jozef in de put	42	David heeft verdriet	97
Jozef in Egypte	44	Een huis voor God	99
Mozes	47	Koning David wil alles	101
Mozes	48	Koning David krijgt straf	103
In de woestijn	51	Esther	105
Mozes wil niet	53	Een nieuwe koningin	106
Weer naar de farao	55	Haman wil de Joden vermoorden	107
Op reis	58	De koning en Haman komen bij Esther	110
		Esther redt haar volk	113

Jona	115
Jona in de vis	116
God laat Ninevé bestaan	119
Kerst	121
Bezoek van een engel	122
Maria en Elisabeth	125
Jezus wordt geboren	127
Wijze mannen op bezoek	130
Johannes de Doper	133
Dopen in de rivier	134
Het leven van Jezus	137
In de woestijn	138
Jezus kan het niet alleen	140
Vrienden	143
De arme Lazarus	145
Druiven plukken	148
De bloemen op het veld	150
De drie knechten	152
Aan tafel	154
Elkaar vergeven	156
Blinde Bartimeüs	158
Zaaien	160
Genoeg voor iedereen	162
De vrouw met de olie	165
Zacheüs	168
De verloren zoon	170

De belangrijke soldaat	173
Iemand helpen	175
Pasen	177
Jezus komt in Jeruzalem	178
De tempel is geen plek om spullen te verkopen	180
Samen eten voor Pasen	182
In de steek gelaten	185
Jezus sterft	187
Jezus wordt begraven	190
Jezus is opgestaan	192
De Emmaüsgangers en Hemelvaart	195
Naar de hemel kijken	196
Pinksteren	199
De Geest van Pinksteren	200
Openbaring	203
De nieuwe wereld	205
Illustraties	207

DE SCHEPPING

Het begin

In het begin is er niets. Je kunt niks zien. Alles is donker. God blaast zijn adem over de duisternis. Hij maakt een wereld waar je kunt leven.

Eerst maakt hij het verschil tussen dag en nacht. God begint met het licht. 'Voor de dag hebben we veel licht nodig', zegt hij. God maakt de zon. Daarna zegt hij: 'De nacht mag niet helemaal donker zijn.' In de nacht wil God ook lichtpuntjes zien. Dat worden de maan en de sterren.

Er is licht maar verder is er nog niks. God ruimt de modder op. Hij maakt een verschil tussen water en land. Het water stroomt naar elkaar toe. Het wordt zee. Hierdoor wordt het land droog. Nu begint het ergens op te lijken, denkt God. Hij is tevreden. Nu is er land waar iets kan groeien. Er groeien bloemen, struiken en gras. Er staan appelbomen en bomen met pruimen.

Het land ziet er mooi uit maar in de zee leeft nog niets. 'In de zee moet ook leven komen', zegt God. Hij maakt vissen, schelpen en zeepaardjes.

'Nu de lucht nog', zegt God. 'Daar wil ik ook leven zien.' Hij maakt verschillende soorten vogels. Er zijn kleine musjes en grote adelaars. Er vliegen vlinders en bijen.

God vindt het prachtig maar hij is nog niet klaar. Op het land staan planten en bomen.

Hij wil ook dat er dieren rondlopen. Hij maakt leeuwen, schapen, koeien, poezen en paarden.

God heeft alles gemaakt. Hij kijkt nog eens goed. Is het nu klaar?

'Wie gaat voor deze mooie wereld zorgen? Wie gaat ervan genieten?' vraagt God. Dan maakt hij een mens. Die lijkt een beetje op God. De mens kan voor de planten en dieren zorgen. Hij maakt een man en een vrouw. Die hebben elkaar nodig.

'Kijk', zegt God tegen de eerste mensen. 'Kijk naar al het leven op aarde. Ik heb het gemaakt voor jullie. Je mag ervan eten maar zorg er wel goed voor.'

God kijkt naar de wereld die hij heeft gemaakt. Hij ziet dat het goed is en rust uit.

De mens wil niet alleen zijn

In het begin maakt God een mens. Hij pakt een stuk aarde. Hij kneedt het tot een mens. Hij maakt armen, benen, een mond, een neus en ogen. De mens is klaar maar het stuk aarde leeft niet. God blaast zijn adem over het stuk aarde. Door die adem van God gaat de mens leven. De mens lijkt een beetje op God. Hij kan God begrijpen.

De mens kijkt om zich heen. Hij ziet appelbomen en pruimenbomen. De mens proeft een appel. 'Lekker', zegt hij. Helaas kunnen de bomen niet praten. Ze vertellen geen leuk verhaal. God ziet dat de mens alleen is. Hij haalt de dieren erbij. 'Jij mag ze een naam geven', zegt God tegen de mens. De mens bedenkt namen. Hij noemt ze leeuw, olifant, aap en slang.

Als hij klaar is, voelt de mens zich nog steeds alleen. De dieren begrijpen niet hoe hij zich voelt. De mens heeft nog geen echt maatje. God ziet dat ook. Het is niet goed als de mens alleen is. Je kunt niet in je eentje leven. Je hebt iemand nodig die jou begrijpt. De mens is moe en valt in slaap.

Die nacht maakt God van één mens twee mensen. Hij maakt een man en een vrouw. De volgende dag worden de twee mensen wakker. De zon komt op. De man en de vrouw kijken elkaar aan. Ze weten dat het goed is. Ze vinden elkaar mooi. De mensen geven elkaar een naam. Ze heten Adam en Eva. De mens is niet meer alleen. God ziet dat het goed is.

Adam en Eva

Adam en Eva lopen over de aarde. Ze genieten van alles wat God heeft gemaakt. Ze houden van de bloemen, planten en dieren. Elke dag is een feest. De wereld ziet er mooi uit. Er is genoeg eten en drinken.

Op een dag loopt Eva door de tuin. Op de grond kruipt een slang. 'Dag,' zegt de slang, 'wat een prachtige tuin. Ik denk dat jij nergens aan mag komen. God wil niet dat er iets verandert aan al dat moois.'

'Dat is niet waar,' zegt Eva. 'We mogen overal van eten en we mogen bloemen plukken. God heeft alles aan ons gegeven. We mogen ervan genieten, maar we moeten er ook goed voor zorgen.'

'Mogen jullie van alle struiken en bomen eten?' vraagt de slang. 'Ja, alleen niet van die boom,' zegt Eva. Ze wijst naar een boom midden in de tuin. 'Als we daarvan eten gaan we dood.'

'Dat geloof ik niet,' zegt de slang. 'Ik denk dat ik wel weet waarom God dat heeft gezegd. Als jullie van die boom eten word je net als God. Dan snap je alles van het leven. Dan heb je God niet meer nodig. Dan kun je alles zelf.'

'We hoeven niet alles zelf te kunnen,' zegt Eva. 'God heeft deze tuin met alle planten en dieren aan ons gegeven. Hij zal voor ons blijven zorgen. We kunnen hem vertrouwen.'

'Denk je dat echt?' vraagt de slang. 'Het is toch fijn als je alles zelf kan. Je hoeft alleen maar een vrucht van die boom te eten. Als je dat doet heb je God niet meer nodig. Roep je man Adam erbij.'

Eva haalt Adam erbij. Ze kijken naar de boom in het midden van de tuin. Het is een prachtige boom. De vruchten zien er mooi en lekker uit. Eva vertelt Adam wat de slang heeft gezegd. Ze kijken om zich heen. God is nergens te zien. Misschien ziet hij het niet als ze van de boom eten. De slang knipoogt naar Eva om haar aan te moedigen. Dan doet ze het. Ze plukt een vrucht van de boom. Ze geeft een stuk aan Adam.

Adam en Eva kijken elkaar aan. Opeens ontdekken ze dat ze geen kleren aan hebben. Snel pakken ze bladeren van de bomen. Die houden ze voor hun lichaam. Dan horen ze God in de tuin. Gauw verstoppen Adam en Eva zich tussen de struiken.

‘Waar zijn jullie?’ vraagt God. Adam en Eva komen tevoorschijn.

‘Wat hebben jullie aan?’ vraagt God. ‘Nou ja,’ zegt Adam stotterend, ‘ik zag opeens dat we geen kleren aan hadden. We willen niet meer bloot voor u staan.’

‘Hebben jullie van de boom in het midden van de tuin gegeten?’ vraagt God.

Ze vertellen hun verhaal. De slang heeft gezegd dat ze van die boom moeten eten.

‘Jullie moeten de slang niet de schuld geven’, zegt God. ‘Dat is te makkelijk. Jullie zijn niet tevreden met alles wat ik heb gemaakt. Jullie willen alles zelf kunnen. Ga dan maar. Ga maar weg uit de tuin als je mij niet nodig hebt. Neem deze warme vacht mee. Die heb je nodig als het ’s nachts koud is.’

Kain en Abel

Adam en Eva moeten nu zelf voor alles zorgen. Adam moet hard werken op het land. Hij zorgt dat er genoeg eten is. Gelukkig is hij niet alleen. Eva helpt hem.

Adam en Eva krijgen twee zonen. De oudste heet Kain, de jongste Abel. Zij moeten hun ouders helpen. Kain wordt boer net als zijn vader. Hij werkt op het land. Kain zorgt voor brood, groente en fruit. Zijn broer Abel wordt herder. Hij loopt rond met geiten en schapen. De dieren geven melk en vlees. Samen hebben ze genoeg te eten.

De dieren eten soms van de groente die Kain heeft geplant. Dan wordt Kain boos op Abel. 'Je moet beter op je schapen en geiten letten', zegt hij. 'Zorg dat ze wegblijven van mijn grond!'

Kain en Abel moeten hard werken. Dan laat God hen niet in de steek. Dat hebben Adam en Eva gezegd. Elk jaar bedanken ze God voor alles wat de aarde geeft. Voor het graan, het fruit, de melk en het vlees.

Kain en Abel willen een cadeau aan God geven. Ze willen hem bedanken. Kain verzamelt vruchten en graan van het veld. Abel slacht een schaap. Ze steken de cadeaus aan. Ze hopen dat het vuur naar boven gaat. Dan gaat het naar God, die woont in de hemel. Het schaap van Abel begint te branden. Het vuur ziet er mooi uit. De vruchten en het graan van Kain branden niet goed. Er zijn geen mooie vlammen. Je ziet alleen maar rook. 'God houdt meer van Abel dan van mij', denkt Kain. 'Het schaap van mijn broer brandt veel mooier.'

Kaïn wordt jaloers op Abel. Hij denkt dat God alleen voor Abel zorgt. Kaïn wordt boos. 'Waarom kijk je zo kwaad?' vraagt God. 'Je moet niet boos worden. Je moet goed op jezelf letten als je boos bent. Anders doe je iemand pijn.' Kaïn luistert niet. Hij neemt Abel mee naar het bos. Daar slaat hij hem heel hard. Abel blijft dood op de grond liggen.

Kaïn komt uit het bos. Hij hoort weer de stem van God. 'Waar is je broer?' vraagt God. 'Hoe kan ik dat nou weten?' zegt Kaïn. 'Ik hoef toch niet op mijn broer te passen? Hij is oud genoeg om voor zichzelf te zorgen.'

'Wat heb je met je broer gedaan?' vraagt God. 'Ik zie dat zijn bloed op de grond ligt. Daarom zal ik je straffen. Je mag hier niet blijven. Je gaat zwerven over de aarde. Je zult nergens meer echt thuis zijn.'

'Dat is een te zware straf', zegt Kaïn. 'Wat moet ik doen? Ik heb nergens meer een eigen stukje land. Straks gaan mensen mij vermoorden.'

'Nee,' zegt God, 'dat gebeurt niet. Ik laat jou niet in de steek. Ik zorg dat iedereen dat ziet. Je hebt iets heel ergs gedaan. Toch blijf ik jou beschermen.'

Kaïn ging weg van zijn land. Hij zwierf rond over de aarde.

DE ARK VAN NOACH

Noach krijgt een opdracht

God heeft de wereld mooi gemaakt. Er zijn planten, dieren, vissen, vogels en mensen. God wil dat de mensen goed voor de aarde zorgen. Ze moeten ook goed voor elkaar zorgen.

Helaas gaat dat niet goed. Er is oorlog. De mensen vechten met elkaar. Mensen hebben honger. Ze delen niet met elkaar. De rijken geven niks aan de armen. De mensen zorgen niet meer voor de planten, de dieren en de vissen.

Gelukkig is er 1 man die begrijpt wat God wil. Hij heet Noach. God houdt van hem. God zegt tegen Noach: 'Ik ben verdrietig om wat de mensen doen. Ze luisteren niet meer naar mij. Ze zorgen niet goed voor de aarde.' God heeft spijt van de wereld die hij heeft gemaakt. 'Ik wil opnieuw beginnen', zegt hij. 'Dat wil ik met jou doen, Noach. Ik wil opnieuw beginnen met jouw familie en de dieren.'

Noach begrijpt het niet. Hij doet gewoon wat hij denkt dat goed is. Hij vindt zichzelf niet bijzonder. Waarom wil God met hem opnieuw beginnen?

'Wat moet ik dan doen?' vraagt Noach. 'Jij moet een grote boot bouwen', zegt God. 'Hij moet wel 200 meter lang zijn en 25 meter breed. Bouw een boot met drie verdiepingen op elkaar. Dan kun je hokken maken voor alle dieren. Maak ook een paar kamers voor jou en je gezin. Bouw de boot op je land, achter je huis. Gebruik het beste hout dat je kunt vinden. Zorg ervoor dat de boot waterdicht is.'

Noach gaat aan het werk maar hij wordt ook ongerust. Wat gaat er gebeuren? Waarom moet hij een boot bouwen op zijn land? Er is hier geen water in de buurt.

‘Het water gaat komen’, zegt God. ‘Het water in de hemel en het water op de grond gaat door elkaar. Alles wordt weer een rommeltje. Het wordt zoals het vroeger was. Voordat ik de wereld maakte. Toen waren land en zee nog niet apart. Dat gaat weer gebeuren, omdat de mensen niet goed voor de aarde zorgen.’

Noach gaat aan het werk. Zijn zonen helpen hem. Ze hakken hout. Ze zagen er planken van en timmeren de hele dag. ‘Gaan jullie alvast de kleine dieren verzamelen’, zegt Noach tegen de kinderen. ‘Zorg dat je van elk dier een mannetje en een vrouwtje hebt. Die kunnen in de toekomst samen kleintjes krijgen. Kijk of je al twee muizen en twee konijntjes kunt vinden. Zorg goed voor de dieren die je vindt.’ Iedereen werkt mee aan het nieuwe, nog onbekende begin.

De boot

Na een paar weken werk is de boot klaar. Hij is heel groot. De mensen in het dorp van Noach snappen er niks van. 'Wie bedenkt zoiets?', zeggen ze tegen elkaar. 'Er is hier geen water. Toch bouwt Noach een enorme boot. Die kan hij nooit naar de zee slepen. De boot is veel te groot. Het water komt nooit tot hier.'

De mensen praten met elkaar verder over Noach. 'Ik vind hem raar', zegt de een. 'Hij leeft anders dan wij', zegt de ander. 'Ik snap niet waar die Noach zich zorgen over maakt', zegt een derde. 'Het leven is toch goed. Hij moet genieten van het leven in plaats van een boot bouwen.' De mensen gaan weer terug naar hun eigen huis. Ze geven geen aandacht aan Noach. Ze gaan door met hun leven. Op een manier die God niet bedoeld had.

Noach bouwt verder aan zijn boot. Hij moet de laatste planken nog vastmaken. Dan begint het te regenen. Is het een kleine bui? Nee, het blijft heel hard regenen. Noach brengt de dieren naar de boot. Twee muizen en twee konijnen gaan als eerste aan boord. Daarna de geiten, schapen, koeien en paarden. De vogels vliegen naar binnen. In lucht zweven meeuwen, ooievaars, mussen en spreeuwen. Op de grond kruipen torren en regenwormen. Opeens klinkt het gebrul van leeuwen en tijgers. Zij willen ook mee. Twee olifanten stampen door de modder.

Dan is de boot vol. Alle dieren zitten in hun hokken. Noach heeft hooi en gras voor de dieren. Hij hoopt dat hij genoeg eten voor ze heeft. Hij weet niet hoelang het gaat duren. Iedereen is op de boot. Noach doet de deur dicht.

Het regent en het regent. Het regent de hele dag. Week na week. Ineens voelt Noach dat de boot drijft. Hij ligt niet meer vast op het land. Het blijft nog steeds regenen. Noach kijkt door het luik naar buiten. Alles is grijs. Hij ziet geen verschil tussen het grijze water en de grijze lucht.

Alles loopt door elkaar. Dat had God ook aan hem verteld. Noach moet huilen. Zijn vrouw en kinderen zijn ook verdrietig. De mooie wereld is verdwenen. Er is niets meer te zien.

Elke dag zitten ze bij elkaar aan tafel. Wat gaat er gebeuren? Hoelang kan dit nog duren? Ze weten het niet. Ze vertrouwen erop dat God hen niet vergeet. 'Zorg goed voor alle dieren', zegt Noach tegen zijn kinderen. 'Zorg voor schoon water. Geef hooi om te eten en stro om op te slapen. De dieren moeten gezond blijven.'

Het is een ochtend. Noach zit met zijn familie te eten. Opeens gaat er een grote schok door het schip. De borden vallen op de grond. Noach begint te lachen. 'Dat komt door de boot', zegt hij. 'We zijn weer op het land gebotst. Het is gestopt met regenen.'

De regenboog

Ze zijn met hun boot op het land gebotst. Noach kijkt door het luik naar buiten. Hij ziet alleen water.

'Waar zijn de duiven?' vraagt Noach aan zijn zoon Sem. 'Ga er eens eentje halen.' Sem gaat naar het duivenhok en haalt een duif. 'Laat hem los', zegt Noach. 'We gaan kijken of hij een stuk land vindt. Duiven komen altijd weer terug naar het hok.'

De duif vliegt weg. Sem blijft op de uitkijk staan. In de avond komt de duif terug. De duif is moe. Dat ziet Sem meteen. Hij heeft lang rondgevlogen. De vogel kon niet uitrusten.

Noach begrijpt het. Het regent niet meer, maar overal is nog water. Een paar dagen later laat Sem zijn duif nog een keer los. De duif is weer de hele dag weg. In de avond komt hij thuis. Er zit iets in zijn bek. Het is een takje van een olijfboom. Dat is een goed teken. Het water zakt naar beneden. De bomen steken weer boven het water uit. God heeft een nieuwe wereld gemaakt. Dat kun je zien.

'Hebben we iets lekkers om te eten?' vraagt Noach. 'Dan kunnen we vieren dat God een nieuwe wereld heeft gemaakt.' Ze zetten lekker eten en drinken op tafel. Samen hebben ze een gezellige avond.

Noach wacht nog een week. Dan zegt hij tegen zijn zoon: 'Laat de duif nog een keer los.' Dat doet Sem. In de avond zit hij bij het luik. Sem wacht, maar de duif komt niet terug. Hij blijft weg. Hij heeft een plekje gevonden om te blijven. Snel laat Sem ook de andere duif los. Dan kunnen ze naar elkaar toe vliegen.

De volgende dag opent Noach de deur van de boot. Hij knippert met zijn ogen tegen het licht. Zijn vrouw en kinderen knipperen ook met hun ogen. Het heeft weken geregend. Zoveel licht hebben ze lang niet gezien.

‘Buiten ligt allemaal modder’, zegt Jafet. Hij is ook een zoon van Noach. ‘We moeten aan het werk’, zegt Noach. ‘We moeten zorgen dat er weer vruchten op het land groeien. Laat de dieren uit hun hokken komen.’

De koeien en paarden huppelen weg. Ze zijn blij dat ze weer naar buiten kunnen. De olifant zakt met zijn zware poten in de modder. Hij trompettert blij. De wormen kruipen meteen de grond in. Ze voelen zich weer thuis in de aarde.

De vrouw van Noach wijst naar de hemel. ‘Kijk’, zegt ze. ‘Wat is dat?’ Ze zien prachtige kleuren in de lucht. Het is een regenboog. ‘Dat is een teken van God’, zegt Noach. ‘Het is een boog tussen de hemel en de aarde. God en de mensen horen bij elkaar. Daarom gaan we leven zoals God het wil.

Deze boog is een teken van God. Hij wil de wereld niet opnieuw laten verdwijnen in de regen. God wil dat deze aarde blijft bestaan zoals hij het heeft bedoeld. Dat weten de mensen als ze de regenboog zien.’